

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720202368
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720202368.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: Ing. H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX S., za účasti intervenienta na strane žalobcu: ADC Slovakia, s.r.o., so sídlom Nitrianska 99, 920 01 Hlohovec, IČO: 36 769 401, zastúpeného JUDr. Jozefom Madejom, advokátom so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31 800 661, proti žalovanej: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, XXX XX S., o o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/28/2020-123 zo dňa 19. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 10C/28/2020-123 zo dňa 19. januára 2022 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Martin na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol návrh sporových strán na prerušenie konania zo dňa 07.01.2022 (výrok I.). Žalobu žalobcu o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, uzavretej stranami sporu, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Martin, katastrálnym odborom dňa 16.2.2018 pod V 215/2018, v celom rozsahu zamietol (výrok II.). Žalovanej proti žalobcovi a intervenientovi na strane žalobcu náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 10.06.2020, doplnenou podaním doručeným súdu dňa 17.07.2020, proti žalovanej domáhal určenia neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorú uzavrel žalobca so žalovanou dňa 16.01.2018, pričom žalobca vystupoval ako darca a oprávnený z vecného bremena a žalovaná vystupovala ako obdarovaná a povinná z vecného bremena. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že darovacou zmluvou na žalovanú previedol vlastníctvo nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX, všetko v k. ú. I., pričom vklad zmluvy bol povolený pod V 215/2018 dňa 16.02.2018. Už aj v čase pred uzavretím zmluvy si s manželkou všimol, že tlak na žalovanú v súvislosti so starostlivosťou o jej manžela narastá. Jej chybovosť, ustráchanosť, ťažké chvíle prikladal s manželkou zdravotným dôvodom po fyzickej stránke. Neskôr sa žalovaná stala pacientkou psychologickkej ambulancie a postupom času si uvedomili, že jej stav je odrazom jej vnútorného psychického stavu. Po oboznámení sa so stavom žalovanej zistil, že už v čase uzavretia sporných zmlúv jej spôsobilosť na takéto úkony bola sporná. Preto žalovaný argumentoval, že v zmysle ust. § 38 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) je právny úkon nespôsobilej osoby absolútne neplatným právnym úkonom.

3. Uznesením spis. zn. 10C/28/2020 zo dňa 08.04.2021, právoplatným dňom 27.04.2021, súd prvej inštancie na návrh sporových strán prerušil konanie na 6 mesiacov. Podaním zo dňa 22.10.2021 žalobca navrhol, aby súd v konaní pokračoval.

4. Podaním zo dňa 22.10.2021 do konania na žalujúcu sporovú stranu vstúpil intervenient - obchodná spoločnosť ADC Slovakia, s.r.o. Intervenient svoj vstup odôvodnil existenciou právoplatného a vykonateľného exekučného titulu voči žalobcovi, ktorým je rozsudok Okresného súdu Martin č. k.

18Cb/13/2019-70, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2019, ako aj prebiehajúcim konaním voči žalovanej, vedenom na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 17Cb/35/2019, ktoré konanie o určenie neúčinnosti právneho úkonu voči žalovanej (odporovacia žaloba) bolo uznesením zo dňa 24.09.2021 prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 10C/28/2020. Sporové strany vstup intervenienta do konania nenamietali.

5. Podaním doručeným súdu dňa 10.01.2022 sporové strany zhodne navrhli prerušenie konania, ktorý návrh súd prvej inštancie neakceptoval a postupom podľa ust. § 163 ods. 1 a contrario, ods. 3 v spojení s ust. čl. 5 a čl. 17 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) podaný návrh zamietol. Postup strán sporu, ktoré opakovane bez bližšieho dôvodu navrhli prerušenie konania, v kontexte so skutočnosťami, ktoré oznámil intervenient na strane žalobcu, vyvolali u súdu prvej inštancie dôvodné pochybnosti o tom, či má žalobca záujem na serióznom bezprietahovom a urýchlennom prejednaní a rozhodnutí sporu, na ktorý dal svojou žalobou podnet. Naopak opakované podávanie návrhov na prerušenie konania bez bližšieho zdôvodnenia v spore, od výsledku ktorého závisí ďalšie súdne konanie (konanie vo veci Okresného súdu Martin spis. zn. 17Cb/35/2019 o určenie neúčinnosti právneho úkonu darovania) presvedčilo súd prvej inštancie o tom, že žalobca a žalovaná v spolupráci s ním sa v konaní snažia o obštrukcie. Uvedenú domnienku podľa názoru súdu prvej inštancie potvrdzovalo aj konanie žalobcu, ktorý k žalobe nepripojil napadnutú darovaciu zmluvu a ani nevzniesol návrh, aby súd prvej inštancie takýto dôkaz vyžiadal z katastra nehnuteľností, neuviedol ani mená svedkýň, ktoré navrhuje v konaní vypočuť.

6. Strany sporu a nimi navrhnutí svedkovia, ktorých prítomnosť na pojednávaní mal zabezpečiť žalobca, sa aj napriek informovaniu zo strany súdu o vykonaní nariadeného pojednávania, na pojednávaní konanom dňa 19.01.2022 nezúčastnili. Súd prvej inštancie tak rozhodoval v ich neprítomnosti.

7. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s výpismi z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX a z LV č. XXXX, pre k. ú. S. z ktorých zistil, že nehnuteľnosti, ktoré žalobca označil v žalobe a sú zapísané na týchto listoch vlastníctva, žalovaná nadobudla darovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena, ktorej vklad bol povolený pod V 215/2018 dňa 16.02.2018. Obsah samotnej darovacej zmluvy zostal pre súd prvej inštancie neznámy. Rovnako vzhľadom na nečinnosť strán nebolo možné preukázať ani skutočnosti, ktoré žalobca v žalobe tvrdil, t. j. že by žalovaná uzavrela v roku 2018 spornú darovaciu zmluvu v duševnej poruche, ktorá ju robila na tento úkon nespôsobilou. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdených skutočností, že so žalovanou uzavrel spornú darovaciu zmluvu a že túto darovaciu zmluvu žalovaná uzavrela v duševnej poruche, ktorá ju robila na tento úkon nespôsobilou. Na základe uvedeného žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako úspešnej sporovej strane nárok na ich náhradu nepriznal, pretože jej preukázateľne žiadne trovy v súvislosti s konaním nevznikli.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca napadnutý rozsudok považoval za nesprávny a nezákonný. Pred pojednávaním svoju neprítomnosť ospravedlňoval vyšším vekom a nepriaznivou pandemickou situáciou. Konajúci súd prvej inštancie ani nepracoval s myšlienkou, že podávané návrhy na prerušenie konania boli de facto snahy o odročenie pojednávania v čase vrcholiacej pandémie. Rozsudok vo veci bol vyhlásený na pojednávaní konanom v čase, keď nielen žalobca, ale aj žalovaná takmer vôbec nevychádzali von. Súd prvej inštancie napriek tomu opakovane vytyčoval termíny pojednávania a nerešpektoval to, čo upravovalo Ministerstvo spravodlivosti SR. „Odmenou“ za ich prístup bol napadnutý rozsudok, v ktorom súd prvej inštancie konštatoval, že nič nepreukázal, keďže sa neustanovil na pojednávanie. Takýto prístup súdu prvej inštancie nesvedčí o jeho snahe objektívne sa vysporiadať s podanou žalobou, najmä nesvedčí o tom, že súd prvej inštancie má mieru pre správnosť svojich krokov. Žalobca mal tak za to, že napadnutým rozsudkom mu bolo upreté právo na spravodlivý proces.

11. Intervenient na strane žalobcu v k odvolaniu žalobcu poukázal na genézu konania spis. zn. 17Cb/35/2019, resp. na návrhy na prerušenie konania či žiadosti o odročenie pojednávania v súdnom konaní (spis. zn. 10C/28/2020) vo vzájomnej súvislosti. Poukázal aj na znenie podanej žaloby vo veci, ktorá neobsahovala žiadne právne relevantné informácie a žalobca bol po podaní žaloby vo vzťahu k preukazovaniu ním tvrdených skutočností pasívny. Podané odvolanie neobsahuje žiaden z odvolacích dôvodov v zmysle CSP považoval intervenient rovnako ako podanú žalobu za obštrukciu zo strany sporových strán. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Žalovaná sa stotožnila s odvolacími dôvodmi žalobcu.

13. Na vyjadrenie žalovanej reagoval intervenient na strane žalobcu, ktorý aj s poukazom na samotné vyjadrenie žalovanej poukázal na účelovosť konania sporových strán.

14. Žalobca v rámci odvolacej repliky uviedol, že podanie odvolania nie je účelové a ani nie je snahou o predlžovanie konania, ale súvisí s jeho zdravotnými problémami spôsobenými ochorením Covid-19 (žalobca bol hospitalizovaný, v rámci prílohy odvolacej repliky predložil súdu kópiu prepúšťacej správy).

15. Iné podania v rámci odvolacieho konania odvolaciemu súdu predložené neboli.

16. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), keďže napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie konania a čo do výrokov II. a III. smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a ust. § 357 písm. m) CSP], preskúmal odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), konštatujúc dôvodnosť odvolania žalobcu, napadnutý rozsudok vo výroku II. a v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vo výroku I. podľa ust. § 389 ods. 2 CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Odvolací súd považoval za dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie mu uprel právo na spravodlivé súdne konanie.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal určenia neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorú uzavrel ako darca a oprávnený z vecného bremena so žalovanou ako obdarovanou a povinnou z vecného bremena dňa 16.01.2018.

19. Súčasne z obsahu spisu vyplýva, že podaním zo dňa 21.10.2021 doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.10.2022 vstúpila z vlastného podnetu do konania obchodná spoločnosť ADC Slovakia, s. r. o. ako intervenient na strane žalobcu (§ 81 a § 82 ods. 1 CSP), pričom svoj právny záujem na výsledku konania odôvodnila tým, že je veriteľom žalobcu na podklade ručiteľského záväzku žalobcu, pričom jej pohľadávka vo výške 101.210,66 eur s príslušenstvom voči žalobcovi jej bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 18Cb/13/2019-70 zo dňa 14.08.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2019. Súčasne sa voči žalovanej žalobou domáha v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod spis. zn. 17Cb/35/2019 vyslovenia neúčinnosti predmetnej darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorú uzavrel ako darca a oprávnený z vecného bremena so žalovanou ako obdarovanou a povinnou z vecného bremena. Toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Martin č. k. 17Cb/35/2019-287 zo dňa 24.09.2021 prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného súdom prvej inštancie pod spis. zn. 10C/28/2020 (t. j. konania v súdenom spore). Obchodná spoločnosť ADC Slovakia, s. r. o. napokon mala za to, že súdený spor je len ďalšou obštrukciou žalobcu s cieľom vyhnúť sa plnenia svojej peňažnej povinnosti vo vzťahu k nej.

20. Z doposiaľ uvedeného je zrejmé, že intervenient na strane žalobcu (ďalej len „intervenient“) netvorila so žalobcom nerozlučné spoločenstvo, keďže sa v konaní nejedná o také spoločné práva alebo povinnosti, že rozsudok sa musí vzťahovať na každého z nich ako subjekt konania (§ 77 ods. 1 CSP). Intervenient nebol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, ktorý bol predmetom sporu.

21. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 19.01.2022, a to za neprítomnosti strán sporu, intervenienta a v prítomnosti splnomocneného zástupcu. Spoločným podaním zo dňa 07.01.2022 doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.01.2022 strany sporu zhodne navrhli prerušenie konania s odkazom na ust.

§ 163 CSP (podanie na č. I. 112 spisu). Aj napriek tomuto návrhu, bez toho, aby o ňom rozhodol, súd prvej inštancie prípisom zo dňa 12.01.2022 oznámil stranám sporu, ako aj intervenientovi, že pojednávanie dňa 19.01.2022 vykoná. Toto oznámenie bolo žalobcovi doručené až dňa 23.01.2022 (doručenka na č. I. 113 spisu), teda 4 dní potom, ako spor na pojednávaní dňa 19.01.2022 prejednal a rozhodol a súčasne zamietol návrh strán sporu na prerušenie konania.

22. Na tomto mieste považuje vo všeobecnosti odvolací súd za potrebné uviesť, že podstatou intervencie podľa ust. § 81 CSP je právny záujem intervenienta na výsledku sporu, ktorý vyplýva z hmotného práva. V procesnej rovine ide o záujem, aby spor vyhrala strana, ktorú intervenient v spore podporuje. Je zjavné, že v danom prípade bolo záujmom intervenienta hlavne to, aby bol daný spor čo najrýchlejšie právoplatne skončený, čomu nasvedčuje skutočnosť, že intervenient v spore neprodukoval žiadne prostriedky procesného útoku, resp. prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP), ktorými by podporil stranu, ktorú v spore podporoval (žalobcu) a súčasne skutočnosť, že intervenient na pojednávaní dňa 19.01.2020 žiadal žalobu zamietnuť (viď zápisnica o pojednávaní zo dňa 19.01.2020 na č. I. 121 spisu, str. 3).

23. Súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého rozsudku zamietol návrh strán sporu na prerušenie konania s odôvodnením, že hoc mal povinnosť v zmysle ust. § 163 ods. 1 CSP konanie prerušiť,

avšak v zmysle ust. čl. 5 CSP považoval zhodný návrh strán sporu na prerušenie konania za celkom zjavné zneužitie práva, ktorým strany sporu sledovali spôsobenie nedôvodných prietahov v konaní. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že prvá veta ust. čl. 5 CSP predstavuje generálnu klauzulu, v zmysle ktorej zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Podľa druhej vety tohto ustanovenia môže procesný súd sankcionovať procesné úkony priečiace sa zákazu zneužitia procesných práv, treba však zdôrazniť, že len v rozsahu ustanovenom CSP. Nie je teda možné vyvodzovať procesné sankcie v iných prípadoch, ktoré konkrétne CSP neprezumuje. Prezumovanými prípadmi sú napríklad ust. § 53, § 58, § 153 ods. 2 a § 452 ods. 2 CSP. Procesný úkon strán sporu podľa ust. § 163 CSP však nie procesným úkonom, ktorý by bolo možné odmietnuť, či sankcionovať podľa ust. čl. 5 CSP. Uvedené vyplýva z toho, že CSP na rozdiel od ust. § 110 Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb.) už ako podmienku rozhodnutia súdu o prerušení konania na základe zhodného návrhu strán sporu nevyžaduje naplnenie podmienky, že sa prerušenie konania neprieči účelu konania. Dôvodom je podstatná zmena vo filozofii sporového konania, ktorá je prísne ovládaná dispozičným princípom a procesnou aktivitou strán sporu, Procesný súd je tak povinný v prípade, že to strany zhodne navrhnú, bez ďalšieho konanie prerušiť.

24. V danom prípade súd prvej inštancie sa pri zamietnutí návrhu na prerušenie konania riadil len princípmi uvedenými v ust. čl. 17 CSP, odôvodňujúc to predchádzaním zbytočných prietahov v konaní. Súd prvej inštancie však nebral do úvahy právo samotných strán sporu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov, keďže strany sporu zhodne žiadali konanie prerušiť, ale prihliadal len na záujem intervenienta, aby sa daný spor právoplatne skončil, v podstate s akýmkoľvek výsledkom, teda bez záujmu na konkrétnom výslednom rozhodnutí súdu prvej inštancie v spore, čo jednoznačne preukazuje skutočnosť, že hoci intervenient vstúpil do konania na strane žalobcu, tohto nepodporoval a naopak žiadal žalobu zamietnuť. Vo vecnej rovine sporu sa intervenient ani nevyjadroval a neprodukoval akékoľvek prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

25. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie mal povinnosť v zmysle ust. § 163 ods. 1 CSP konanie na základe zhodného návrhu strán sporu prerušiť, a to bez ohľadu na súhlas intervenienta.

26. Odhliadnuc od uvedeného, odvolací súd mal za to, že žalobca (rovnako aj žalovaná) mal legitímne očakávanie, že na podklade zhodného návrhu strán dôjde k prerušeniu konania a pojednávanie súd prvej inštancie nevykoná. Pokiaľ aj súd prvej inštancie oznámil žalobcovi, že pojednávanie aj napriek návrhu na prerušenie konania vykoná, toto oznámenie žalobcovi nebolo doručené pred pojednávaním, a teda žalobca o tomto postupe súdu nemal vedomosť.

27. Odvolací súd konštatuje, že súdu prvej inštancie nemožno uprieť, že vo veci konal v snahe o čo najrýchlejšie prejednanie a rozhodnutie veci (čl. 17 a § 157 ods. 1 CMP), avšak súčasne nepostupoval v súlade s ust. § 163 ods. 1 CSP. Súd vo veci vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu (rovnako aj žalovanej) a nevykonal dôkazy navrhované žalobcom (výsluch strán sporu a svedkov - dcér žalovanej) s odôvodnením, že žalobca sa na pojednávanie bez ospravedlnenia neustanovil a ani nezabezpečil účasť navrhovaných svedkov na pojednávaní (§ 197 ods. 1 CSP). Žalobu súd prvej inštancie zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, ktoré ho zaťažovalo na preukázanie jeho skutkových tvrdení. Ak teda aj napriek uvedenému súd prvej inštancie celú vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 19.01.2022, týmto svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP]. Žalobcovi tak bolo súdom prvej inštancie znemožnené, aby vo veci mohol uplatniť komplexne všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 CSP).

28. S poukazom na uvedené potom odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku II. a v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, keďže nedostatok v procesnom postupe súdu nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom (odvolací súd by musel supľujúč úlohu súdu prvej inštancie spor prejednať a vykonať celé dokazovanie) a tiež aj vo výroku I. v zmysle ust. § 389 ods. 2 CSP, keďže mal za to, že boli dané dôvody podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, a to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu strán na prerušenie konania malo vplyv na rozhodnutie vo veci samej a toto rozhodnutie malo zároveň vadu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V nadväznosti na to odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

29. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne rozhodne o návrhu strán sporu na prerušenie konania podľa ust. § 163 ods. 1 CSP a v prípade, že bude v konaní pokračovať, umožní stranám realizovať ich procesné práva tak, aby bolo zachované ich právo na spravodlivý proces, vykoná dokazovanie v navrhovanom rozsahu, vec opätovne právne posúdi a nanovo rozhodne. V novom rozhodnutí o veci zároveň súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP].
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa

osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).